

TÖVISEK

Makra Ildikó

I.

Utamat gyakran állja el
szakadék, tüske, tövis,
de a próbák között
érnek örömök is.
Mert milyen jó, ha látom,
ahogy a bársony
árvácska bújik szerényen,
és szemem legeltetem a hárson,
amikor virágzik éppen,
vagy a teremtett világ
egyéb csodáit szemlélem.

II.

Ráncot sző homlokára,
mint ablakon a cseppfolyós pára,
a számtalan gond.
Kiutat nem talál.
Olyan, mint fényben
hunyorgó vakond.
És ráncot sző homlokára,
a világ csalárd gazdagsága.

Tövisek közé hullt a mag,
gyümölcsöt nem terem,
mert elfojtja azt a világi
gond miatti félelem.

III.

Legyek tövisek között,
vagy megkötözve
egy kőpadon,
legyek törött hegedű,
vagy néma cimbalom,
nem számít, mert segít
a végtelen irgalom.

Alázzanak porig
kegyetlen szavak,
terhelje ezer gond
gyenge vállamat,
és ne segítsen hordozni azt
se ember, se igavonó barom,
elég, ha segít
a végtelen irgalom.